

16

- **Paraules de Benet XVI
en la clausura de l'Any
Jubilar de Sant Fructuós**
- **Missatge dels bisbes
de Catalunya
en la jornada interdiocesana
del 21 de gener de 2009**
- **Visquem l'Any Jubilar
de Sant Pau (comunicació
del Sr. Arquebisbe)**

Arquebisbat de Tarragona

Col·lecció Tau - Documents, n. 16

Edita: Arquebisbat de Tarragona
Pla de Palau, 2
43003 Tarragona

Dipòsit legal: T.288.2009

Imprès a Indústries Gràfiques Gabriel Gibert, SA.

© de l'edició: Arquebisbat de Tarragona

© del text: els autors de cada un

Arquebisbat de Tarragona

- Carta del Sant Pare al seu enviat extraordinari per a la clausura de l'Any Jubilar de Sant Fructuós**
- Missatge del Sant Pare al Sr. Arquebisbe per a la clausura de l'Any Jubilar de Sant Fructuós**
- Missatge dels arquebisbes i bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya als preveres i diaques convocats en ocasió de la Jornada interdiocesana amb motiu de l'Any Jubilar de Sant Fructuós de Tarragona**
- Visquem l'Any Jubilar de Sant Pau (comunicació pastoral del Sr. Arquebisbe)**

Col·lecció Tau - Documents, n. 16

**Arquebisbat de Tarragona
2009**

Carta del Sant Pare al seu enviat extraordinari per a la clausura de l'Any Jubilar de Sant Fructuós

AL VENERABLE GERMÀ,
JULIÁN HERRANZ, CARDENAL DE LA S.R.E.
PRESIDENT EMÈRIT
DEL CONSELL PONTIFICI PER ALS TEXTOS LEGISLATIUS

El bimil·lenari del naixement de l'apòstol sant Pau és una ocasió propícia per a esguardar amb goig els fruits abundants que la seva predicació ha produït per tot el món, i desitgem ben de cor que l'obra de la salvació s'afermi més i més. Sabedors que Tarragona (Espanya) es disposa a celebrar, en la solemnitat de la Conversió de sant Pau, el 1750 aniversari del martiri del bisbe sant Fructuós i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi, protomàrtirs d'aquestes terres i valedors celestials seus davant Déu, que l'inic governador condemnà a morir cremats vius per causa de llur fe, m'uneixo als fidels d'aquesta arxidiòcesi i amb ells dono gràcies a Déu nostre Senyor i m'emparo en la intercessió d'aquests sants, que «van ser homes de bé i les seves obres justes no han estat oblidades» (Sir 44,10).

Sento una estimació peculiar per aquests sants, que mereixen ser comptats entre els qui a la mateixa època van oferir la seva vida per Crist enmig de la persecució, com sant Cebrià, bisbe de Cartago; el papa sant Sixt II i els seus diaques, assenyaladament sant Llorenç. Vull recordar també aquelles paraules de sant Fructuós, que són com el seu testament espiritual, dignes de ser repetides per tots els pastors i que guardo vives dintre meu: «Ara em cal pregar per l'Església catòlica, estesa d'Orient a Occident.»

Desitjant retre honor a aquests sants i confirmar en la fe el poble d'aquest país, sembrada per sant Pau en els temps apostòlics, acullo

ben de cor el desig del Venerable Germà, Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona, que m'ha demanat d'enviar-hi un membre del col·legi cardenalici per a celebrar amb solemnitat escaient el 1750 aniversari del martiri dels protectors d'aquesta Església local.

Encomano aquesta missió a tu, Venerable Germà, que durant tants anys has cooperat fidelment amb el Papa al servei de l'Església universal com a president del Consell Pontifici per als Textos Legislatius, i per mitjà d'aquest escrit et designo ENVIAT EXTRAORDINARI del Papa en l'esmentada celebració.

Els dies 24 i 25 del proper mes de gener, en ocasió de la clausura de l'Any Jubilar en honor de sant Fructuós, bisbe, i dels seus diaques sant Auguri i sant Eulogi, presidiràs en el meu nom les celebracions litúrgiques pertinents i transmetràs la meva cordial salutació a tots els participants. Exhortaràs el poble a venerar ardentment aquests sants i a imitar els seus exemples, assenyaladament la seva vida honesta, la seva exímia caritat, el perdó de les ofenses i la fidelitat lleial a la fe cristiana.

Rep la meva cordial benedicció apostòlica, que impartiràs a tots els participants en el referit esdeveniment, pastors i fills i filles de Déu.

Al Vaticà, el dia 10 de desembre de 2008, quart any del meu pontificat.

Benedictus 11 Ap

Missatge del Sant Pare al Sr. Arquebisbe per a la clausura de l'Any Jubilar de Sant Fructuós

Al Senyor Arquebisbe de Tarragona
Mons. Jaume Pujol Balcells

Per mitjà del Senyor Cardenal Julián Herranz, que com a mostra de proximitat i estima em representa com a enviat especial, em plau fer-vos arribar una calorosa salutació, així com també al presbiteri, als religiosos i religioses i als fidels d'aquesta estimada Església particular, unint-me a l'acció de gràcies al Senyor per l'Any Jubilar que avui conclou i amb el qual s'ha volgut celebrar el 1750 aniversari del martiri de sant Fructuós, bisbe d'aquesta antiquíssima seu, i dels seus diaques, sant Auguri i sant Eulogi.

La commemoració d'aquests màrtirs ens porta a pensar en una comunitat que, havent rebut a les albors del cristianisme el missatge evangèlic transmès pels Apòstols, va saber confessar, viure i celebrar la seva fe sense temor, fins i tot en un ambient d'incomprensió i d'hostilitat. El testimoniatge dels qui van donar la sang per Crist continua il·luminant i enfortint la fe de l'Església, ja que indica sense equívocs que el sentit i la plenitud de la nostra existència, la raó de l'esperança més gran i del goig més íntim, és la relació amb Déu, font de la vida (cf. *Spe salvi*, 27).

Amb aquest Any Jubilar, la comunitat eclesial de Tarragona, juntament amb els qui s'hi han unit, ha tingut una oportunitat privilegiada d'apreciar el tresor que porta a dins i que ha de tornar a brillar avui per a donar més esplendor i pregonesa a la vida cristiana en les persones, les famílies i les relacions socials. Per això prego el Senyor que aquest esdeveniment doni nous impulsos a una acció pastoral intensa que faci sentir a tothom l'alegria i la responsabilitat de ser membres vius del cos de Crist, que és l'Església, amb el mateix vigor i fidelitat dels qui són honorats com a sants patrons d'aquesta arxidiòcesi.

Amb aquests sentiments, i invocant la protecció maternal de la Santíssima Verge Maria sobre els pastors i fidels de Tarragona, els imparteixo de cor una especial benedicció apostòlica, que complagut faig extensiva a tots els qui participen en les celebracions conclusives del susdit Any Jubilar.

Vaticà, 19 de gener de 2009

Missatge dels arquebisbes i bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya als preveres i diaques convocats en ocasió de la Jornada interdiocesana amb motiu de l'Any Jubilar de Sant Fructuós de Tarragona

A **Introducció**

Avui, 21 de gener de 2009, ens trobem reunits a l'amfiteatre romà de Tarragona per a la celebració de l'eucaristia d'acció de gràcies, el mateix dia en què es compleixen els 1.750 anys del martiri de sant Fructuós, primer bisbe conegut d'aquesta Església, i dels seus dos diaques, sant Auguri i sant Eulogi. És impressionant la celebració en el mateix lloc del martiri i amb la documentació autèntica, les Actes del martiri, que ens narren els fets esdevinguts aquí mateix, així com el perfil i la vitalitat d'aquella comunitat cristiana que va assistir, dolorida, pietosa i consternada, amb la companyia commoguda de molts pagans, a la mort del seu pastor i els dos servidors seus.

Donem gràcies a Déu pel do de l'Any Jubilar, un any de celebració d'aquest fet martirial que hauríem

de clausurar avui, però que, per benigna concessió del papa Benet XVI, clausurarem solemnement el proper diumenge, solemnitat de la Conversió de Sant Pau, donada la vinculació d'aquesta Església amb la predicació de l'Apòstol. Durant mig any ha tingut lloc la felïç celebració conjunta de l'Any Jubilar de Sant Fructuós, propi de l'arxidiòcesi de Tarragona, i la celebració per a tota l'Església catòlica de l'Any Jubilar de Sant Pau. Un cop acabat l'Any Jubilar tarragoní continuarem dedicant una especial atenció a l'Any Jubilar Paulí, ja que estem convençuts que l'Apòstol va portar per primera vegada la predicació de la bona nova de l'evangeli a les nostres terres, com un dels llocs de realització del seu desig i propòsit de predicar a Hispània, com ho anuncia a la Carta als romans i pensem que felïçment va realitzar (cf. Rm 15,23-24.28).

Amb motiu de l'Any Jubilar Paulí els bisbes us hem dirigit una exhortació pastoral, titulada *Pau, apòstol del nostre poble*.¹ Aquesta exhortació pastoral l'hem feta amb coherència amb l'anterior exhortació, que vam signar amb motiu de l'Any Jubilar de la Mare de Déu de Montserrat, titulada *Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor*.²

Amb aquest missatge voldríem dir una paraula càlida, oportuna i encoratjadora, en primer lloc a nosaltres mateixos, els vostres bisbes, i a tots vosaltres, preveres i diaques estimats, i, a través de vosaltres, a tots els religiosos i religioses, laics i laiques amb missió pastoral, i a tots els fidels estimats. Una paraula que ens ajudi a vigoritzar encara més les nostres maneres de pensar, els nostres criteris, les nostres motivacions i les nostres actituds en bé de nosaltres mateixos, de les nostres comunitats i de les nostres diòcesis, amb més fidelitat a Jesucrist, el nostre únic salvador.

Que l'exemple de sant Pau i de sant Fructuós ens ajudi a creure més i més en la bona nova i a anunciar-la amb nou ardor a tots els germans i germanes de les nostres diòcesis i a tota la nostra societat.

¹ Col·lecció Documents del Magisteri, promoguda per la Conferència Episcopal Tarraconense. Editorial Claret, desembre de 2008.

² N. 47 de la col·lecció citada.

B Text del missatge

1. Al començament de l'exhortació pastoral sobre sant Pau afirmem que: «La imatge de Pau com a comunicador de l'evangeli en circumstàncies difícils, personals i col·lectives ens fa retornar a la reflexió que vam proposar en el nostre darrer document: “Creure en l'evangeli i anunciar-lo amb nou ardor.” Allí dèiem que l'Església es troba en estat de missió i que avui és urgent de portar el missatge de Jesús a tots sense excepció, tant als qui estan adherits a la fe cristiana com als qui, en graus diversos, s'hi mostren propers, o bé com als qui n'estan apartats. Escrivíem: “Com serà possible [la missió] si no tornem de nou al cor mateix de l'evangeli, si no cultivem una actitud esperançada davant l'actual situació?”» Necessitem fer una bona revisió de la nostra vida i de la nostra pastoral per tal d'aconseguir una profunda conversió del nostre cor i un millorament de la nostra activitat eclesial.

2. Us invitem a llegir i meditar la nostra exhortació pastoral, que presenta diferents aspectes de la gran figura de l'Apòstol de les nacions: Pau, una vida en Crist; Pau, cridat a ser apòstol; Pau, mestre dels pobles; Pau, pastor de l'Església; Pau, comunicador de l'evangeli, i Pau, herald de Crist a Hispània. Continuem afirmant que som una Església d'arrels apostòliques i acabem amb la convicció

que l'Esperit Sant és l'ànima de la unitat de l'Església, en comunió amb els apòstols i els seus successors, en comunió amb Pere.

3. Les grans figures de sant Pau i de sant Fructuós, amb tots els sants i santes, beats i beates de les nostres diòcesis fins als nostres dies, són un exemple, un estímul i un esperó que ens han d'arribar fins al fons del nostre cor, ens han de colpir en el més profund de la nostra ànima i de tota la nostra persona i ens han d'injectar com una nova saba aquelles arrels i totes les florides que han embellit les nostres Esglésies amb els seus millors fills i filles, esglésies estimades, terra de sants i santes, beneïda per Déu i regada amb sang de màrtirs.

4. Germans preveres i diaques, revivim la gràcia de l'ordenació que vam rebre per la imposició de les mans dels successors dels Apòstols. Aquesta gràcia no la podem tenir esmorteïda dins nostre, l'hem de fer vibrar amb nou ardor, ens ha d'omplir de zel que ens porti, sense parar, a anunciar l'evangeli de la vida, a repartir els dons que Déu ha posat a les nostres mans i a donar-ne testimoniatge decidit i convençut, com ho van fer sant Pau i sant Fructuós.

5. El moment que ens toca viure no és gens fàcil. Això ho sabem i repetim moltes vegades. Però també hem de

dir que no n'hi deu haver cap, d'època fàcil, per als seguidors de Jesucrist. Més que fer comparacions amb el passat, el que ens cal fer és viure amb intensitat el moment present, amb totes les llums i les ombres que comporta, amb totes les possibilitats que ofereix d'evangelització i també amb totes les dificultats que hi posa. Mirem la nostra societat amb el major realisme que puguem, però no ens deixem vèncer per les dificultats. Aquesta és la nostra societat, aquesta és la que ens estimem, no perquè la trobem millor o pitjor, sinó senzillament perquè és la nostra, com ho va afirmar el nostre concili provincial Tarraconense de 1995, i és aquí on hem de viure, treballar, anunciar la bona nova i ajudar les persones, els nostres germans i germanes, a trobar el sentit de la vida i a viure-la amb plenitud com a deixebles i seguidors de Jesucrist. Hem de ser sal, llavor, ferment en la massa i llum enmig de les foscsors en la nostra societat.

6. No ens cansem de servir a totes les persones, sobretot les que més ho necessiten tant en sentit material com en sentit espiritual. Continuem servint amb nou ardor els pobres i els malalts, les persones que pateixen soledat, les persones nafrades per tantes penes i dolors, per tantes ferides rebudes en el seu camí de la vida. Donem un nou impuls a les tasques docents que ens hem compromès a fer, en diferents tipus de centres. Intensifiquem el dià-

leg entre fe i cultura, no ens cansem de donar testimoni de Crist en les diferents institucions, grups, àmbits i sectors de la nostra societat, amb una actitud positiva, ferma i esperançada. No ens deixem vèncer per les dificultats, oblits i incomprendiments. Estiguem convençuts que mentre fem tot això estem fent un servei a les persones i al bé comú mateix de la nostra societat, tant si ens ho reconeixen com si no. La nostra Església s'ha de trobar ben situada en una sana laïcitat positiva, amb un gran respecte a la justa llibertat religiosa de totes les persones i institucions religioses, i amb un renovat impuls ecumènic, com ens ho demana el papa Benet XVI en aquest Any Paulí. Tot això ho hem de fer amb profundes actituds i motivacions evangèliques, amb visió de fe, d'esperança i de caritat, al servei dels valors del regne de Déu, respectant la justa autonomia de les realitats temporals, amb criteris d'un sa discerniment evangèlic que sàpiga llegir els signes dels temps i donar al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu. La nostra visió, els nostres criteris, les nostres actituds i les nostres motivacions han de ser clarament religioses, eclesials i sobrenaturals.

7. El nostre cor ha d'estar lliurat amb amor al Déu vivent i veritable. Hem de donar testimoni que creiem en el Déu de Jesucrist, Pare, Fill i Esperit Sant, que creiem en la vida eterna,

en la transcendència, en el més enllà, que, per a nosaltres, aquest és un món que passa, que no tenim aquí l'estada definitiva, que no servim els ídols del tenir, del poder i del plaer, sinó que servim el Senyor de la Vida que ens crida a tots a viure per sempre amb ell en la plena felicitat que no tindrà fi. Aquesta mirada de transcendència ens ha de fer veure de manera diferent tot el que ens toca viure, a nivell personal, a nivell eclesial i en la nostra societat. Aquesta és la mirada que van tenir sant Pau i sant Fructuós.

8. L'amor a Déu, la gràcia rebuda per la imposició de les mans i la missió a la qual el Senyor ens crida ens han d'esperonar a nosaltres, bisbes, preveres i diaques a menar una vida espiritual més intensa i a una dedicació pastoral lliurada al servei de l'evangeli per a fer de les nostres diòcesis, parròquies, agrupacions de parròquies on sigui necessari, i comunitats cristianes unes comunitats ben vives, acollidores, servicials i evangelitzadores, valorant moltíssim, reconeixent i estimant, tot el que s'està fent de positiu, tot el lliurament de tantes persones, fins a límits per a alguns gairebé heroics, amb un gran amor a Déu, a l'Església i als germans.

9. L'amor a Déu i als germans, la gràcia rebuda i la missió confiada ens han d'animar a conèixer i a fer conèixer millor la paraula de Déu, a llegir-la, a estudiar-la, a aprofundir-la,

a fer-ne pregària —*lectio divina*—, a ensenyar-la i a ajudar les persones sobre les quals tenim responsabilitat a viure-la plenament. Aquest any hem de fer un esforç per conèixer millor les cartes de sant Pau, per exemple donant-li més relleu i espai en l'explicació de les lectures en el moment de l'homilia. Ens hem de motivar per a fer tot el possible perquè tots els nostres fidels vagin aconseguint una sòlida formació. Que tots sapiguem donar raó de la nostra esperança. Ens cal a tots molta més formació teològica, eclesial i espiritual. Hem de millorar la qualitat de les nostres catequesis a tots els nivells, en el catecumenat d'adults, amb els que recomencen el seu camí de seguidors de Jesucrist i amb totes les persones que es fan preguntes i necessiten respostes adients.

10. Els bisbes, els preveres i els diaques hem de posar tot el nostre zel a administrar bé els sacraments i els sacramentals que tenim la responsabilitat de servir, a nosaltres mateixos i als nostres germans i germanes. Hem de fer tot el que puguem perquè es rebin amb el coneixement i formació que cal, amb la preparació adient i amb una celebració molt ben feta, amb tota la cura que puguem i que estigui a les nostres mans. Posem tot el nostre millor saber fer pastoral en les preparacions a la recepció dels sacraments del baptisme, de la confirmació, de l'eucaristia i del matrimoni.

11. Hem de revaloritzar el sagrament de la reconciliació, fent un bon plantejament de la consciència, del pecat i de la gràcia sacramental. No ens privem ni dificultem, sinó tot al contrari, facilitem, la recepció fructuosa dels beneficis espirituals d'aquest gran sagrament. De manera semblant ho hem de fer amb el sagrament de la unció dels malalts. Cal activar les nostres motivacions per a fer que totes les persones batejades que es troben en les condicions que aconsellen de rebre aquest sagrament, el puguin rebre de manera fructuosa.

12. No està de més que ens recordem que hem de fer ben visible que la celebració de l'eucaristia és el cim i la font de tota la vida cristiana, donant-li tot el sentit que ens demana l'Església que li donem, ben convençuts que no és una qüestió privada de cada celebrant, sinó que celebrem l'eucaristia de l'Església, de la qual som servidors i no amos i senyors. L'eucaristia de l'Església ha de ser viscuda amb intensitat per tots els fidels, com el màxim acte de culte, de reverència, d'adoració, d'acció de gràcies i de transcendència que podem tributar al Déu vivent i veritable.

13. Tot això ho hem de fer amb una generosa comunió eclesial; una comunió no feta només de paraules, sinó amb convenciment, amb actitud i realitats que la facin més visible i

convincent; una comunió que és fruit de l'amor a l'Església, un amor real com és l'amor a la nostra família, ja que l'Església l'hem d'estimar com a mare nostra amorosa. Aquest amor ens ha de portar a estimar-nos de veritat els uns als altres, a ser comprensius, a ser acollidors, a ser indulgents i a ser generosos en el perdó. Cada u ha de tenir cura d'estimar de veritat la seva diòcesi, el seu bisbe, el seu presbiteri, els seus diaques i tots els seus fidels. Aquest amor ens ha de portar a no criticar, a no interpretar malament els altres, a ser comprensius en les coses que no ens agraden i que pensem que no haurien de ser. Tots volem fer les coses tan bé com sapiguem, però no sempre les encertem ni sempre les podem fer a gust de tothom. Nosaltres mateixos, els bisbes, no sempre podem acontentar a tots, i fins i tot, de vegades, per responsabilitat, hem de prendre decisions que poden ser displicents. El mateix passa a cadascú en el seu lloc de responsabilitat, ja que el diàleg, la comprensió i les bones maneres de fer no ens poden excusar de complir el nostre deure i la nostra responsabilitat de pastors vigilants i amatents. Tots volem prendre les decisions amb rectitud de consciència, d'acord amb les orientacions de l'Església i de la millor manera que sapiguem envers les persones implicades.

14. La nostra responsabilitat pastoral ens ha de portar a professar íntegra-

ment i sense reserves la fe autèntica de l'Església catòlica i a ajudar a professar sincerament aquesta fe a tots els fidels, sense reserves, sense llacunes i sense incoherències. Estem contents de professar la fe de la nostra santa mare l'Església catòlica, com ho professem en la joiosa nit de Pasqua, en la vetlla pasqual. La fe del Ressuscitat ha d'il·luminar tot el camí de la nostra vida.

15. No volem estendre'ns més, però tampoc no volem acabar el nostre missatge sense unes peticions molt especials de posar tot el nostre esforç i tot el que puguem fer pastoralment per les vocacions als ministeris ordenats, a la vida consagrada, als fidels amb missió pastoral i a la vida matrimonial. Tenim molt de camp pastoral per a fer, i molta necessitat de fer-lo: en favor de la família cristiana, de famílies que siguin de veritat Esglésies domèstiques, llars d'autèntica formació de bons ciutadans i de bons seguidors de Jesucrist. Això ens porta a una última i estimadíssima petició per a multiplicar els esforços per una pastoral adreçada als joves, nois i noies, de la nostra societat. Que sapiguem comunicar-los de manera adient el missatge de la bona notícia de Jesucrist, el nostre únic salvador.

16. Finalment ens hem de dir i us volem dir a tots que aquests actes extraordinaris ens poden ajudar en la nostra vida cristiana i en la nostra tas-

ca pastoral, però que on hem de posar amb més amor, amb més fermesa i amb més constància la nostra dedicació és en la tasca, moltes vegades grisa, monòtona i fatigosa de cada dia que cada un de nosaltres tenim encomanada. Que les grans celebracions, com les dels anys jubilaris de sant

Fructuós de Tarragona i de sant Pau, ens ajudin a ser més fidels seguidors de Jesucrist i a donar, com ells, testimoniatge enmig de la nostra Església i de la nostra societat. Així sigui amb la gràcia i la benedicció de Déu.

Els Bisbes de Catalunya

Tarragona, 21 de gener de 2009

Visquem l'Any Jubilar de Sant Pau

*Comunicació pastoral del Sr. Arquebisbe
adreçada als preveres, diaques,
membres de la vida consagrada, laiques amb missió pastoral
i fidels tots de l'arxidiòcesi*

Molt estimats tots en el Senyor,

1 Una mirada a l'Any Jubilar que hem clausurat

Us escric amb una gran joia, havent acabat les celebracions de l'Any Jubilar dels nostres protomàrtirs sant Fructuós, sant Auguri i sant Eulogi. No puc fer altra cosa que donar gràcies a Déu pel gran do que ha estat el Jubileu per a la nostra arxidiòcesi i per tants pelegrins que hi han participat de les nostres diòcesis germanes de Catalunya i d'altres llocs. Estic segur que els nostres sants ara són més coneguts i més estimats i que només Déu sap els beneficis espirituals que aquest Any Jubilar ha portat a tantes persones que, amb fe, n'han rebut els dons.

També he de tenir unes paraules molt sinceres d'agraïment per tantes persones i institucions que han fet possible la realització d'aquest Any Jubilar. No em vull deixar ningú, i si a algú no l'esmento només cal que me'n feu adonar, i amb molt de gust li faré arribar també el meu agraïment. Tanmateix, és indispensable que expressi

aquest agraïment al papa Benet XVI, que ens va concedir el do del Jubileu, va accedir a prolongar-lo fins al dia de la solemnitat de la Conversió de Sant Pau, va nomenar enviat especial seu, acompanyat d'una missió pontifícia, l'Emm. Sr. Cardenal Julián Herranz, amb una carta molt bonica dirigida a ell i a tots nosaltres, i, encara, amb sorpresa, em va fer arribar un missatge preciós signat de pròpia mà dirigit a tota l'arxidiòcesi.

El meu agraïment a totes les persones i institucions que han constituït la Comissió Institucional, a tots els membres de la Comissió Executiva de l'Any Jubilar, al meu Consell Episcopal, al Consell del Presbiteri, al Capítol de la Catedral, al Consell Pastoral Diocesà, a la Reunió d'arxiprestos, a totes les parròquies i consells que hi han participat, a tantes comunitats de vida consagrada, a associacions molt diverses, a col·legis i alumnes, a famílies..., a l'Oficina del Pelegrí, i a tants i tants voluntaris que han fet una feina meravellosa, de la qual guarden un molt bon record els grups que han

rebut les seves atencions. També als organismes de la nostra cúria diocesana que amb tant d'interès s'han esmerçat per atendre les necessitats de l'Any Jubilar i han produït un conjunt molt considerable de mitjans i suports de tota mena.

Un capítol especial mereixen tots els qui han treballat en el camp de l'ensenyament, que han elaborat un material que continuarà essent vàlid; als responsables dels compromisos socials envers la Casa d'Acollida Sant Auguri, envers els nostres missioners i envers els cristians de Terra Santa; i els que amb tanta dedicació han estat artífexs de tota la producció del camp cultural: el Congrés d'història Pau i Fructuós i el Cristianisme Primitiu, les activitats de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós, l'aportació immensa i les publicacions de l'Associació Cultural Sant Fructuós i del Museu Bíblic Tarracòense, la representació de la *Passió* a l'amfiteatre, i de la *Petita Passió*, la interpretació del *Pontifical de flames* pel Cor i Orquestra dels Amics de la Catedral, i, a ningú estranyarà que esmenti d'una manera especial el poema simfònic del Dr. Francesc Bonastre *Fructuosi natalícia*, i el gran oratori *Pau i Fructuós*, amb lletra de Mn. Joan Roig i música de Mons. Valentí Miserachs. A tots dos he fet per igual un sentit homenatge, reconeixement i agraïment. També he d'agrair els baixos relleus d'Antonio Oteiza i Neus Segrià, les medalles i escultura

del Sr. Ramon Ferran, i no puc deixar d'anomenar la popular iniciativa de l'àlbum de cromos promogut per la Cambra de Comerç de Tarragona, les iniciatives dels Gogistes Tarragonins i de l'Agrupació Filatèlica, i un llarg etcètera.

Ben segur que la llista hauria de ser més llarga, però deixeu que amb sinceritat us digui que conservo una gran memòria, un gran record, de les celebracions litúrgiques en diferents ritus, de les dedicades a alguns col·lectius, com els de diferents immigrants, i, a més de la clausura, de la celebració de memòria i veneració de tots els sants i santes, beats i beates de la nostra arxidiòcesi, que va ser un moment especialment àlgid de l'Any Jubilar viscut a la nostra Catedral, i sobretot la celebració a l'amfiteatre del dia 21 de gener, en els moments en què es complien els 1.750 anys del martiri, en el mateix lloc i llegint les Actes martirials autèntiques, presidint i acompanyat per tots els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb preveres i diaques de totes elles i amb un nombrós grup de fidels, grans i joves, que hi van assistir amb gran devoció i amb una forta emoció, com m'han manifestat molts d'ells.

En tancar la porta gran de la Catedral l'Any Jubilar dels nostres màrtirs no ha acabat. És un capítol obert que ha de continuar. Desitjo que tots els organismes diocesans, els arxiprestats, les parròquies, els membres de la vida consagrada, els col·legis, les associa-

cions... i tots els qui ens vam implicar en l'Any Jubilar siguem conscients de la feina començada i que s'ha de continuar en tots els diferents camps: el pastoral i espiritual, l'educatiu, el cultural i el social. Tots els diferents compromisos i reptes els hem de tirar endavant amb la mateixa il·lusió amb què els vam viure durant l'Any Jubilar de Sant Fructuós, i més encara, amb la gràcia i l'ajuda de nostre Senyor i dels nostres sants.

2 L'Any Jubilar de Sant Pau

Una ocasió per continuar amb més força els compromisos de l'Any de Sant Fructuós que hem clausurat pot ser el fet de viure amb tota l'Església catòlica l'Any Jubilar de Sant Pau amb motiu del bimil·lenari del seu naixement.

Ha estat una felicitat providència que durant uns mesos hàgim viscut conjuntament els dos anys jubilaris. Durant tot l'Any de Sant Fructuós hem tingut sempre present sant Pau, com es va palesar bé en el congrés d'història sobre Pau i Fructuós i en l'oratori també sobre Pau i Fructuós.

A la nostra arxidiòcesi no podia ser d'una altra manera. Quan fem esment de sant Fructuós i els seus diaques i de la *fraterna* que s'expressa i traspua a través de les Actes martirials, no podem sinó evocar la nostra convicció que la primera llavor de la bona nova de l'evangeli va ser portada aquí per sant Pau, com un dels llocs on es va

complir el seu desig d'anar a Hispània, manifestat a la Carta als Romans, com és ben conegut per tots nosaltres. La nostra tradició «venerable i atensible» ens amara la convicció que som una Església paulina, una Església apostòlica. I això, més que un títol de glòria ha de ser un fet que ens esperoni a ser més fidels a la predicació dels Apòstols, a predicar-la amb nou ardor, com ho demanem els bisbes de Catalunya, a estimar més la nostra Església i a ser-ne testimonis en aquesta Església i en la nostra societat. Com hem anat repetint: *Testimonis, avui en som nosaltres*.

Aquesta nostra convicció la manifestem amb senzillesa i si voleu amb humilitat, però forma part del patrimoni espiritual que tenim el deure de conservar, de donar-li vida i de transmetre'l a les futures generacions. Ho fem amb la mateixa senzillesa amb què ho fan alguns documents de la Santa Seu en diferents moments i ocasions de la nostra història diocesana, com per exemple: el papa Pau VI, en el missatge enviat al Sr. Cardenal de Arriba y Castro amb motiu de l'Any Jubilar del XIX Centenari de la vinguda de sant Pau a Espanya el 1963-1964, diu que Tarragona té una fervorosa devoció a sant Pau *en el centenari de la seva arribada a aquestes terres*. Igualment de senzilles i convençudes són les expressions dels textos del papa Benet XVI en la seva carta al cardenal Julián Herranz de nomenament com a enviat extraordinari, on parla de *la fe*

sembrada per sant Pau en els temps apostòlics, i en el missatge que ens va adreçar es refereix a una comunitat que va rebre a les albors del cristianisme el missatge evangèlic transmès pels Apòstols.

Tots coneixem molt bé tota la documentació que existeix sobre aquest fet i encara la podem conèixer millor quan es publiquin les Actes del Congrés d'història. Però permeteu-me només una cita molt clarificadora. El Cànon de Muratori (atribuït al segle II) diu: «Lluc (en els Actes dels Apòstols) es limita a presentar un resum a l'òptim Teòfil de tots els esdeveniments que, en certa manera, va presenciar, com clarament ho demostra la circumstància que ell no s'ocupa de la passió de sant Pere ni del viatge de Pau a Espanya.»

Tot això vol dir que ens hem d'animar a viure l'Any Jubilar de Sant Pau amb renovat impuls, amb fe i amb ganes de continuar tot el bo que s'ha sembrat durant l'Any de Sant Fructuós en bé de la nostra arxidiòcesi, de la nostra pastoral, de la nostra espiritualitat i de l'animació de totes les nostres comunitats. Per això, havent-ho tractat a la reunió d'arxiprestos i en el Consell Episcopal, proposo a tota l'arxidiòcesi algunes coses ben senzilles que ens poden ajudar en aquest Any Jubilar de Sant Pau.

3 Objectiu **i algunes pistes d'actuacions**

3.1. Com a OBJECTIU d'aquest Any Jubilar proposem el següent: DONAR A CONÈIXER LA VIDA I ELS ENSENYAMENTS DE L'APÒSTOL SANT PAU.

3.2. Per ajudar a aprofundir en aquest objectiu, proposem d'estudiar dos DOCUMENTS DELS BISBES DE CATALUNYA: *Pau, apòstol del nostre poble*, juntament amb el Missatge dels arquebisbes i bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya als preveres i diaques i a tots els seus fidels convocats en ocasió de la jornada interdiocesana de preveres i diaques amb motiu de l'Any Jubilar de sant Fructuós de Tarragona (21 de gener de 2009).

3.3. RECEPCIÓ DE LA INDULGÈNCIA JUBILAR I LLOCS PER A REBRE-LA. Sobre les condicions per a rebre la indulgència jubilar, no cal repetir-les, ja que les tenim molt presents de l'Any de Sant Fructuós.

3.4. SOBRE ELS LLOCS, fent ús de les facultats concedides, determinem que es pugui rebre la indulgència jubilar A LA CAPELLA DE SANT PAU DEL SEMINARI (I, COM A EXTENSIÓ, A LA CAPELLA GRAN DEL SEMINARI), A LA CATEDRAL I A LES ESGLÉSIES PARROQUIALS DE SANT PAU I DE SANT PERE I SANT PAU DE TARRAGONA.

3.5. Suggerim que a l'homília es presti una especial atenció a les lectures de sant Pau que se'ns presenten en el

cicle de l'any litúrgic, i a la possibilitat d'oferir els cursets que es puguin organitzar, de fer-lo present a la catequesi, als recessos de Quaresma o de Pasqua... a conferències i a altres mitjans que tinguem al nostre abast.

3.6. Ens poden ser útils certs materials, com una icona a disposició de totes les parròquies i comunitats que ho vulguin, el septenari editat per la Parròquia de Sant Pau, la *Petita història de sant Pau...*

3.7. Com es va fer en l'Any Jubilar dels anys 1963-1964, tenim projectat un pelegrinatge a Roma, a la tomba de l'apòstol sant Pau, en expressió de la nostra comunió amb Pere. En aquest pelegrinatge volem també oferir la possibilitat de passar per Camogli i visitar el monestir de sant Fruttuoso di Capodimonte, lloc on es van servir les relíquies dels nostres màrtirs, salvades per sant Pròsper, i lloc pel qual passa la nostra venerable història, al qual devem el nostre agraïment. En principi aquest pelegrinatge està projectat per a la setmana del 15 de juny. Però sobre això ja s'informarà convenientment des de la nostra Delegació de mobilitat humana. Esperem que tindrem la resposta adient a aquesta iniciativa.

3.8. La clausura de l'Any Jubilar Paulí a la nostra arxidiòcesi es farà el diumenge 28 de juny, a les 5 de la tarda, a la Catedral de Tarragona, on podré impartir a tothom la benedicció apostòlica. Però el dia propi de la clausura, el 29 de juny, es podrà rebre la indulgència plenària en qualsevol lloc sagrat, segons el Decret de la Penitenciària Apostòlica de la Santa Seu de 10 de maig de 2008.

Estic segur que cada parròquia, cada arxiprestat, i cada comunitat cristiana trobarà la manera més adient de continuar amb nou ardor els compromisos iniciats durant l'Any Jubilar de sant Fructuós, sant Auguri i sant Eulogi, i també la manera de viure i de fer viure aquest temps que queda de l'Any Jubilar de Sant Pau en comunió amb tota l'Església universal i al servei de la nostra Església diocesana, que té el deure i el goig de fer que aquella llavor predicada per sant Pau i aquelles primeres arrels del nostre cristianisme donin fruits abundants de vida i de santedat, a glòria de Déu Pare, Fill i Esperit Sant, i amb la intercessió del nostre pare en la fe, l'apòstol sant Pau, patró *també principal* de la nostra arxidiòcesi.

Amb tot el meu afecte, la meua benedicció,

† Jaume Pujol i Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 11 de febrer de 2009, Mare de Déu de Lourdes

Col·lecció Tau - Documents

Títols publicats:

3. **Caridad pastoral, pastoral de la caridad**
Pedro Jaramillo Rivas
4. **Reorganització diocesana davant la disminució de preveres**
Mons. Lluís Martínez Sistach
5. — **Cristo, «nuestra esperanza»,
revela el sentido de la vida y de la historia**
— **L'Església catòlica enfront de les culpes del passat**
Bruno Forte
6. **Agrupació de parròquies**
7. **Enviats per a donar fruit**
Mons. Lluís Martínez Sistach
8. **Orientacions sobre l'admissió i l'acompanyament
en el Catecumenat Diocesà d'Adults**
9. **Memoràndum per al rector de parròquia**
10. **Estatut de l'arxiprestat**
11. **Persones, creients i pastors**
Mn. Miquel Barbarà Anglès
12. — **Les celebracions dominicals en pobles petits**
— **Les ofrenes i taxes amb motiu de la recepció de serveis eclesials**
— **Missa *pro populo*, misses de binació i almoines (estipendis)**
13. — **Estatut dels fidels laics amb missió pastoral en una parròquia**
— **Espiritualitat del fidel laic amb missió pastoral en una parròquia**
— **Les celebracions dominicals en absència de prevere**
14. **Actes del martiri de sant Fructuós, bisbe de Tarragona,
i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi**
15. **Disset segles de devoció a sant Fructuós, bisbe i màrtir de Tarragona,
als seus diaques sant Auguri i sant Eulogi**
Mn. Josep Martí i Aixalà
16. — **Paraules de Benet XVI en la clausura de l'Any Jubilar de Sant Fructuós**
— **Missatge dels bisbes de Catalunya en la jornada interdiocesana
del 21 de gener de 2009**
— **Visquem l'Any Jubilar de Sant Pau (comunicació del Sr. Arquebisbe)**

Arquebisbat de Tarragona

Col·lecció Tau - Documents